

Ungkarlars yttrande för
Astrild, angående
änklingar. =Anon=.
Stockholm, uti...

Malmström, Johan.

1700-1829 81 A Br.

1476

1773

188

18

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

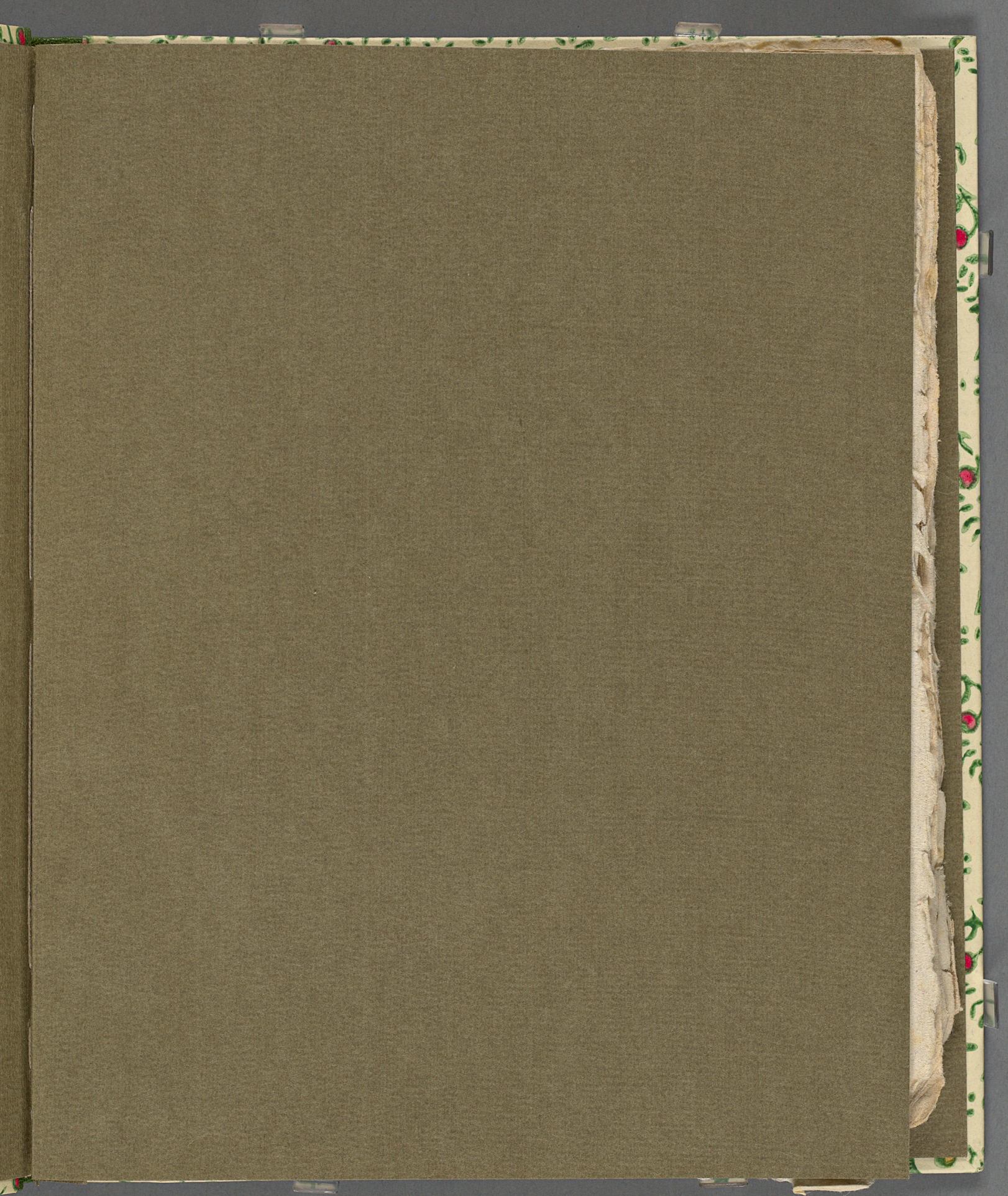
Vitt. Sv.

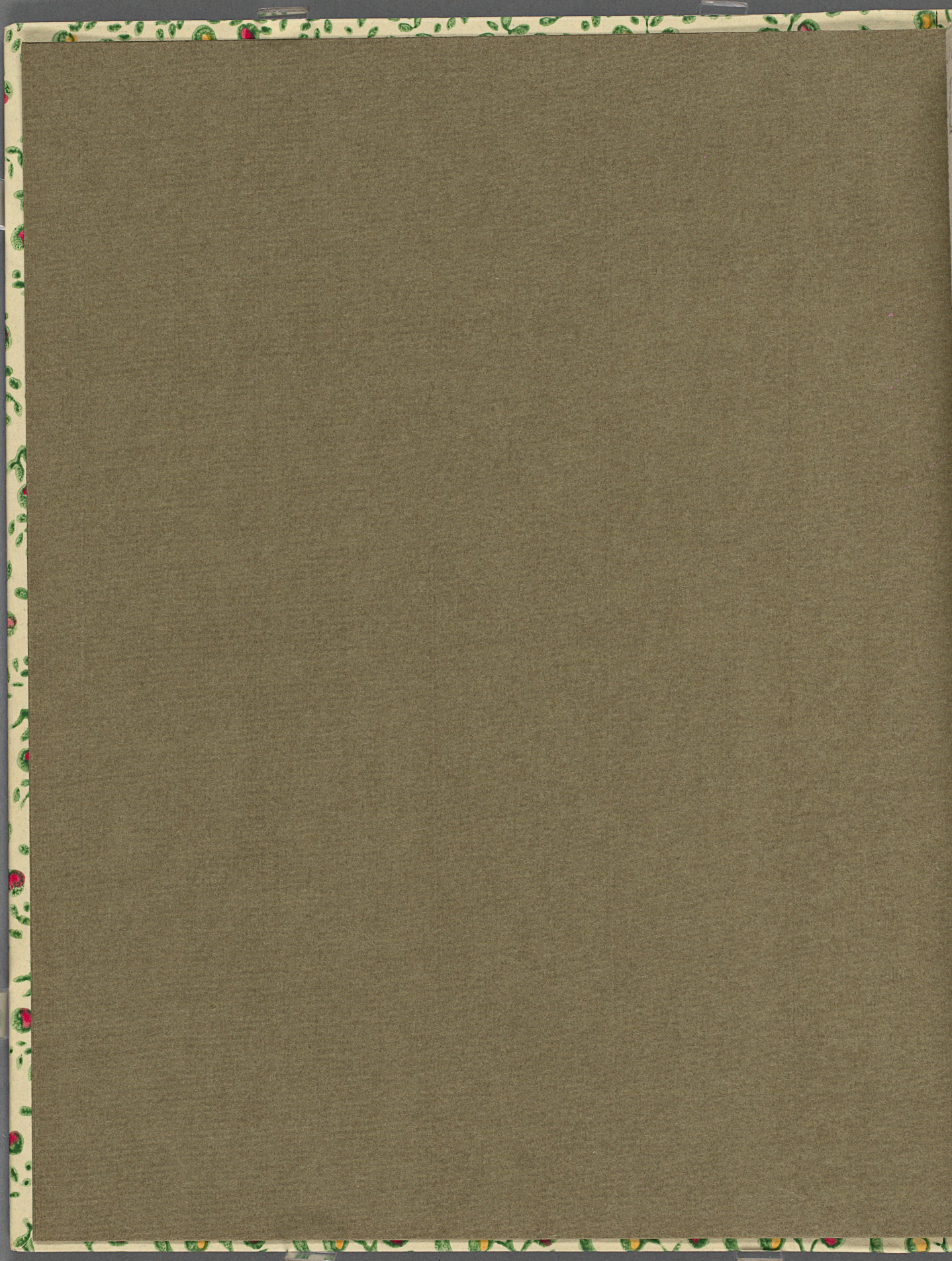
1700-1829

Ex. C

Med Ex. C samb. :

Bergdahl, C. Meditation emellan
ungkårlar och änklingar... 1758. Ex. C
Damons Förklaring... 1758. Ex. C
Sanningens Granskning... 1758. Ex. C
Fant, J. M., En flickas Försvär...
1758. Ex. C. var. b
Malmström, J., Några lustiga an-
märkning. 1758. Ex. C
Malmström, J., Flickors yttrande til
Venus, ... 1758. Ex. C
Malmström, J., Ungkarlars yttrande
för Astrild, ... 1758. Ex. C
Palmberg, E., Afmålning af en Petit-
maitre... 1758. Ex. C
Plantin, E., Genljud mot ytterligare
svar... u. å. Ex. C
Sibylla, Tankar om gässars ostadig-
het... 1759. Ex. C
.. Svar på... tankar om flickors ostadi-
het. 1758. Ex. C
Blindbockens Wälde öfwer Flickan, ...
1758. Ex. C

MALMSTRÖM, J.
Ev. C

Pro. Paul
Vitt. 20

Ungkarlars Uttrande
För
ASTRILD,
Angående

Unglingar.

STOCKHOLM,
Uti N. J. Nyströms Tryckeri. 1758.

af JOHAN MALMSTRÖM

april på världens post

Imprimatur:
N. von OELREICH.

Särda Astrild, som kan hamma
Oförrätt, ach! hör vår stäma,
Som wi bära fram för dig,
Med ren alfwär hwar för sig.

Det of mycket kan förtryta,
Ut Unklingar skola bryta
Af den förmän, wi bör ha,
Ut så wackra Flickor ta.

När en Unkling det får höra,
Ut en Ungkarl ärnär göra
Lycka, knaps ter han sig strax?
Wil strö löf uppå sin lax.

Wil med sagra ord bewisa,
Ut en Ungkarl ej kan spisa
Emot honom uti gods,
Hwaraf han är stor til mods.
När

När som wi Ungkarlar ära
Våra tåcka Jungfrur låra,
Wisa de oß wål stor grace,
Men den bråckes som et glas.

Wi ogifte måste wara,
Bland de wåna Nymphers skara,
Anklingar ta från oß bort
Måsta delen innan fort.

Men Colique kan det orsaka,
At ock Gubbar skola smaka
Sådant nöje, wi bör' ha
Och sig unga Flickor ta.

Torr och trumpen som en stubbe,
Ar ju måst en gammal Gubbe,
Han ej alla nöjen ger,
Som en Flicka gärna ser.

Hur' skal då sig kunna sticka,
At en ung och hurtig Flicka,
Som en eld af qwickhet har,
Sig en gammal Torkel rar.

Han har sed, at låta illa,
Slikt kan hon ej mycket gilla,
Hon som älskar nössam ro,
Får med Torkel sammanbo.

Lånt

Tänk och på hvad nylig hände;
Gubben Mats då han sig wände
Til Lisette henne tog
Sig til maka, spiken drog.

Hon war fager, ung och sköner,
Och då Damon sådant rörer,
Wil han ha i henne del,
Sig med henne ger i spel.

Gubben fick af Damon wäder?
Frågad, om han hade skäder
I sin hatt? ja, lilla far,
Så war då Lisettes swar.

Damon fuller rätt ej gjorde
Häruti, som det sig borde;
Dock sliet frögd det ofta har,
När en Mö en Gubbe tar.

Medlertid det oss ju ländet
Til stor skada, när så händet
Inklingar och Gubbar ha
Frihet från oss Jungfrur ta

Blott för det at Gubbar äga
Pengar nog, som mycket wäga,
Laga Jungfrur dem för nöd,
Wanta sen på deras död.

Och

Och blott derfor' at de tänka
På hwad Anflingar dem skänka,
Uti Kläder Guld och mer,
Mången Nymph sin tro dem ger.

Men, o Astrild, skal slift wara
Länge, och skal du dig spara
At of hjälpa til wår rätt,
Och et bättre lefnads sätt.

Jo, wi wet' då du får höra
Sådant ostick, kan det röra
Dig från topp och ner til få:
Derför' lät of hjälp nu få.

Lät Anflingar fritt få taga,
Anfor många nog; men laga,
Täcka Jungfrur hålla sig
Til Ungkarlar stadelig.

Biud, at de så intet tänka
På, at någon annan skänka
Tro och kärlek än of somi
Wil bli deras ägendom.

Men, wår Drott, du ej må mena,
Det wi äro så gemena,
At wi hafwa gistesot,
Nej, den satsen är of mot,

Om

Om du wil, så sku wi lämna
Detta lönet, du må ämna
Jungfrur til Anklings ro,
Låta Gubbar när dem bo.

När som de vårt sällskap sakna,
Wond' nog deras ånger wakna:
Hådanester skola de
Oß indifferentia se.

Då lär de nog harmse blifwa
Oßwer det, at de nu gifwa
Korgen, men så Gubbar får,
Och därmed oß gör' förnär.

Då lär de wår wänskap söka,
Och sin Complaisance föröka,
Så oß låra på det sätt,
At wi kunna få dem lätt.

Doel, förrän wi härtil stride,
Nådigt utslag wi förbide,
Uß dig så, wår wårda Drott,
Hoppoms oel, at alt blir godt.

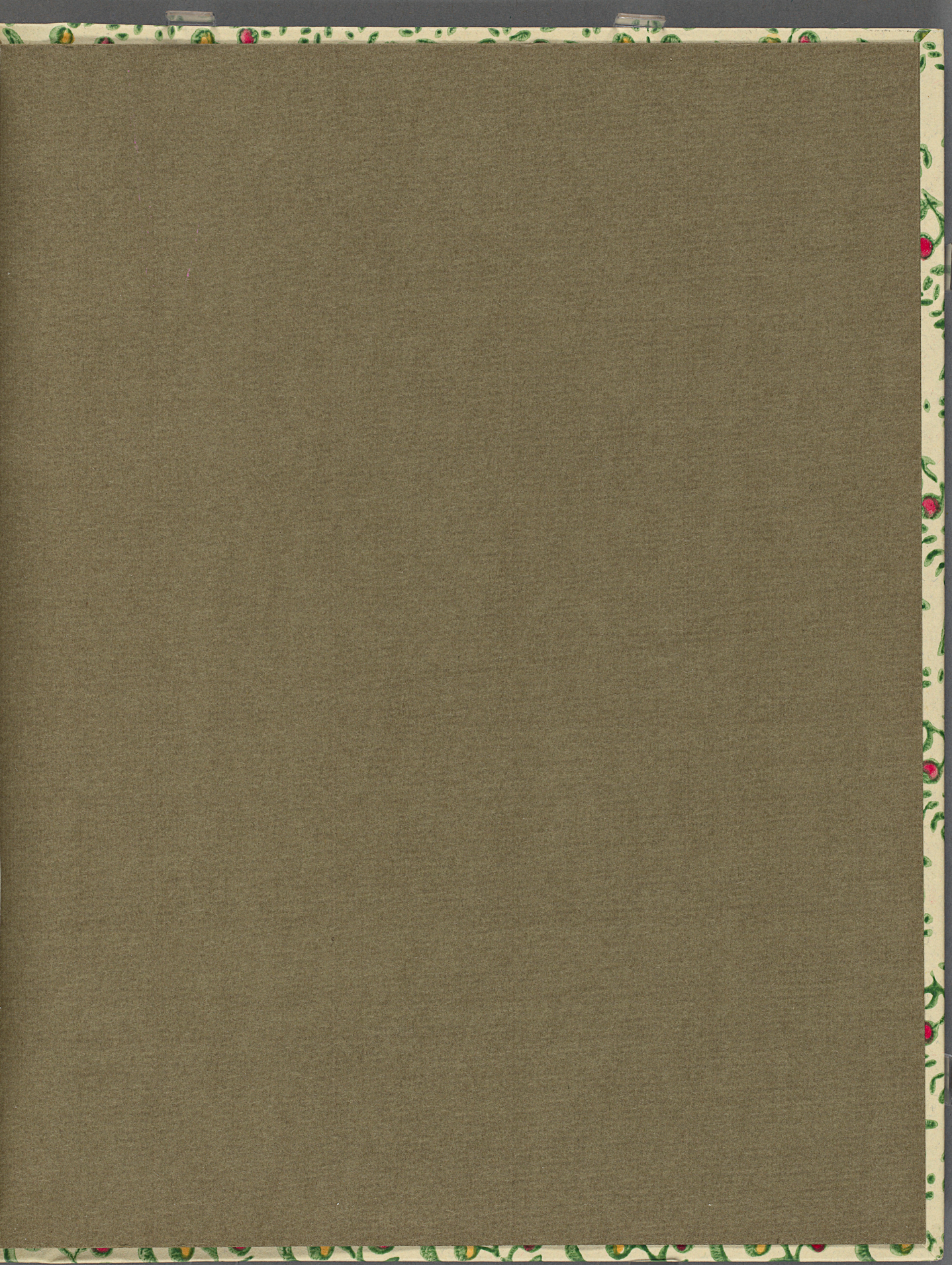
Men, wår dyra Astrild låra,
Gör oß nu den stora åra,
Skynnda tig at hielp oß te,
At rättwisa oß må se.

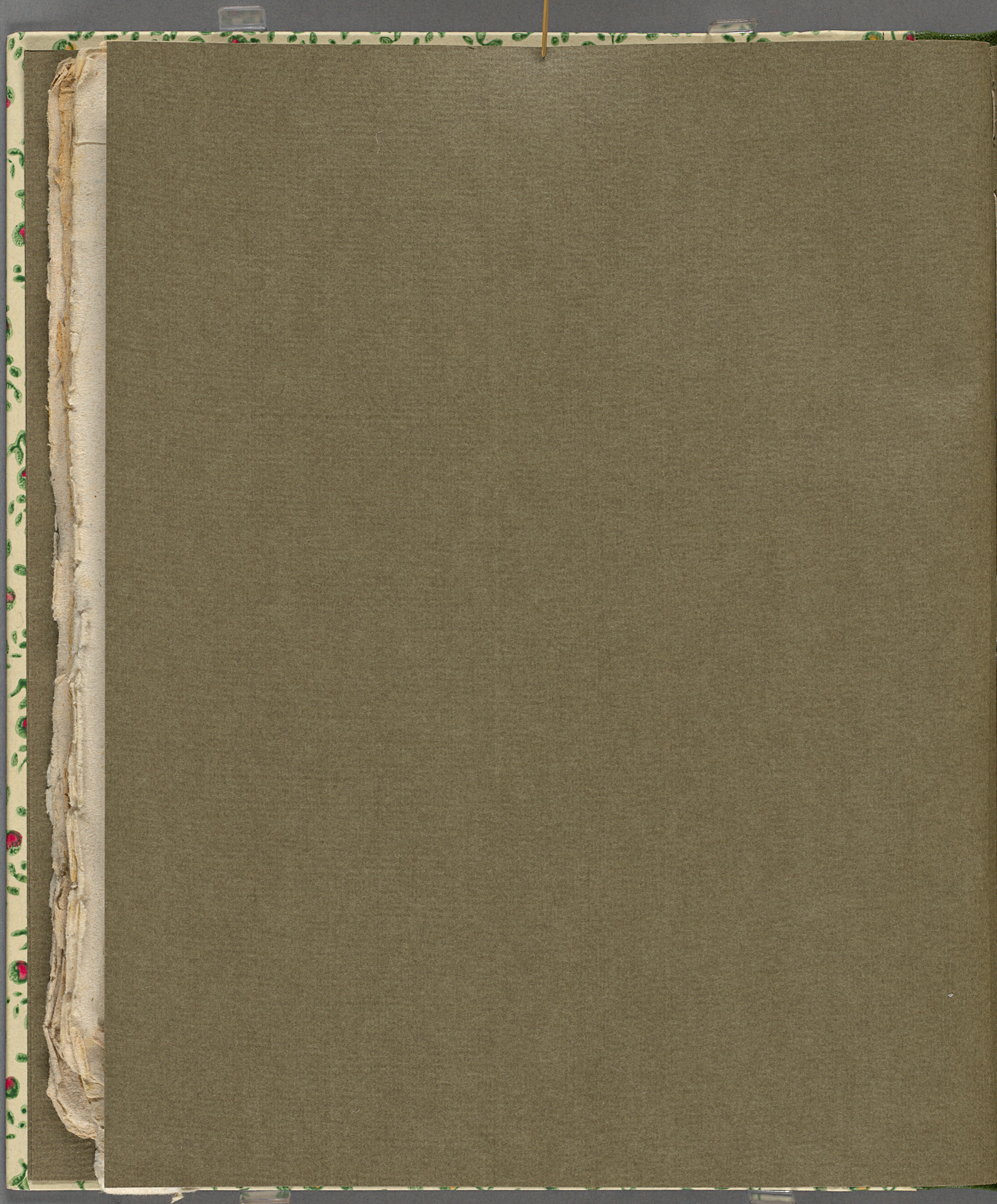
Och

Uch si då får hwar sin flicka,
Och får sig mot henne sticka,
Som en ljuf och kärlig man,
På det bästa wis han kan.

Mot sli' godhet du mond' skänka,
Wårda Astrild, wi nog tänka,
At tacksamme og bete,
Och dig årepalmer ge.

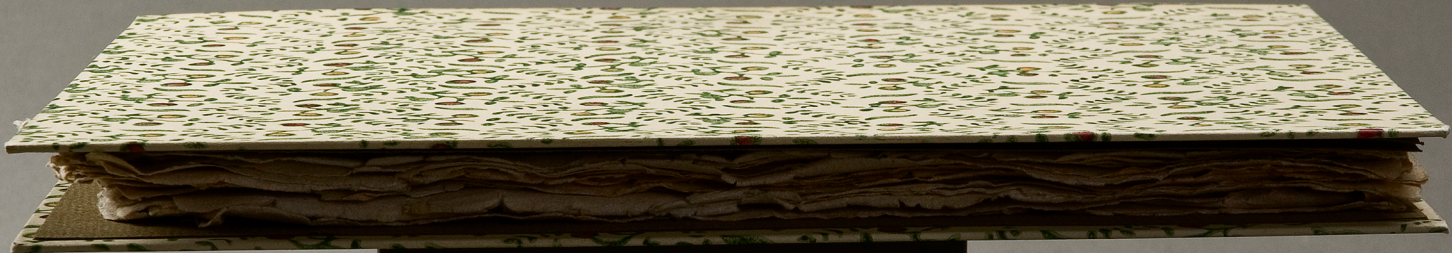

C.M. Bellman

*Tänkar
om flickors
ostadighet*

Stk 1758

Ex C

Belting
rinder
flecker
194 175
Ex C

